

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji Nedjelja, 20. kolovoza 2017. [\[Multimedia\]](#)

Ustrajnost i hrabrost u molitvi

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Današnje nam Evanđelje (*Mt 15, 21-28*) stavlja pred oči jedinstveni primjer vjere u susretu Isusa s nekom ženom Kanaankom, strankinjom u odnosu na Židove. Prizor se odigrao dok je bio na putu prema gradovima Tiru i Sidonu, sjeveroistočno od Galileje: žena moli Isusa da ozdravi njezinu kći koja je bila – kaže se u Evanđelju – "teško opsjednuta" (r. 22). Gospodin isprva kao da ne sluša taj vapaj boli, tako da izaziva intervenciju učenikâ koji se zauzimaju za nju. Prividna Isusova nezainteresiranost ne obeshrabruje tu majku, koja ustrajava u svojoj molbi.

Snagu duha te žene, koja omogućuje nadvladati svaku prepreku, treba tražiti u njezinoj majčinskoj ljubavi i pouzdanju da Isus može uslišiti njezinu molbu. I to mi doziva u pamet snagu žena. One svojom jakošću mogu postići velike stvari. Upoznali smo mnogo takvih žena! Možemo reći da ljubav pokreće vjeru a vjera postaje nagrada ljubavi. Silna ljubav prema vlastitoj kćeri potiče je vikati "Smiluj mi se, Gospodine, Sine Davidov!" (r. 22). A zahvaljujući ustrajnoj vjeri ne da se obeshrabriti ni pred njegovim početnim odbijanjem; tako žena "priđe, pokloni mu se ničice i kaže: 'Gospodine, pomози mi!'" (r. 25).

Naposljetku, suočen s tolikom ustrajnošću, Isus ostaje zadivljen, malne u čudu, pred vjerom jedne žene poganke. Stoga joj udovoljava riječima: "'O ženo! Velika je vjera tvoja! Neka ti bude kako želiš.' I ozdravi joj kći toga časa" (r. 28). Tu skromnu ženu Isus pokazuje kao primjer nepokolebljive vjere. Njezina ustrajnost u zazivanju Kristova zahvata za nas je poticaj da se ne obeshrabrimo, da ne očajavamo kad nas pritisnu mnoge kušnje života. Gospodin se ne okreće na drugu stranu pred našim potrebama i, ako se katkad čini neosjetljivim na molbe za pomoć, čini to zato da iskuša i ojača našu vjeru. Mi moramo nastaviti vikati poput te žene: "Gospodine, pomози mi! Gospodine, pomози mi!". Tako, ustrajno i hrabro. I to je hrabrost koja nam je potrebna u molitvi.

Taj događaj koji prenosi Evanđelje pomaže nam shvatiti da svi imamo potrebu rasti u vjeri i jačati

svoje pouzdanje u Gospodina. On nam može pomoći ponovno pronaći put kad zalutamo; kad se put više ne čini ravnim već teškim i mukotrpnim; kad nam je teško ostati vjerni svojim obavezama. Važno je jačati svaki dan našu vjeru, s pomnim slušanjem Božje riječi i slavljenjem sakramenata, osobnom molitvom kao "vapajem" prema njemu – "Gospodine, pomози mi!" – i s konkretnim stavovima ljubavi prema bližnjemu.

Pouzdamo se u Duha Svetoga da nam on pomogne ustrajati u vjeri. Duh ulijeva odvažnost u srca vjernikâ; daje našem životu i našem kršćanskom svjedočenju snagu uvjerljivosti i uvjeravanja; hrabri nas da nadvladamo nevjeru prema Bogu i ravnodušnost prema braći.

Neka nas Djevica Marija učini sve svjesnijima naše potrebe za Gospodinom i njegovim Duhom; neka nam izmoli snažnu vjeru, punu ljubavi, i ljubav koja se zna pretvoriti u prošnju, hrabru prošnju Bogu.

Nakon Angelusa

U srcima osjećamo bol zbog terorističkih napada koji su posljednjih dana prouzročili brojne žrtve u Burkini Faso, Španjolskoj i Finskoj. Molimo za sve ubijene, ranjene i njihove obitelji i uputimo prošnju Gospodinu, Bogu milosrđa i mira, da oslobodi svijet tog neljudskog nasilja. Pomolimo se zajedno u tišini a potom uputimo molitvu Majci Božjoj.

[Zdravo Marijo...]